

116

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 12 kwietnia 1968 r.

w sprawie określenia wysokości wzrostu kolejowych emerytur i rent.

Na podstawie art. 10 ust. 6 i art. 15 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 10) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przewidziany w art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 10), zwanej dalej „ustawą”, wzrost kolejowej emerytury i w art. 13 ust. 3 ustawy wzrost kolejowej renty inwalidzkiej, przyznanych na wniosek zgłoszony po dniu wejścia w życie ustawy, ustala się dla poszczególnych grup pracowników kolejowych w następującej wysokości procentowej:

- 1) 10% kolejowej emerytury lub renty dla pracowników:
 - a) przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” wynagradzanych według kolejowego systemu płac, a zatrudnionych na stanowiskach zaliczonych do tabeli płac „A” miesięcznego uposażenia zasadniczego,
 - b) Ministerstwa Komunikacji, którzy zachowali prawo do dodatku za wysługę lat, z wyjątkiem pracowników, o których mowa w pkt 4;
- 2) 9% kolejowej emerytury lub renty dla pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” wynagradzanych według kolejowego systemu płac, a zatrudnionych na stanowiskach zaliczonych do tabeli płac „B” miesięcznego uposażenia zasadniczego, z wyjątkiem pracowników, o których mowa w pkt 4;
- 3) 8% kolejowej emerytury lub renty dla pracowników, do których nie stosuje się systemu płac określonego w pkt 1 lit. a) i w pkt 2, z wyjątkiem pracowników, o których mowa w pkt 1 lit. b) i w pkt 4;

- 4) 7% kolejowej emerytury lub renty dla pracowników:
 - a) przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” wynagradzanych według kolejowego systemu płac, a zatrudnionych na stanowiskach, na których nie przysługuje dodatek służbowy,
 - b) do których nie stosuje się systemu płac określonego w pkt 1 lit. a) i w pkt 2, a którzy są zatrudnieni na stanowiskach równorzędnych ze stanowiskami określonymi pod lit. a).

§ 2. 1. Pracownik przeniesiony na stanowisko uprawniające do niższego procentowo wzrostu emerytury lub renty w porównaniu ze stanowiskiem poprzednio zajmowanym zachowuje prawo do wzrostu emerytury lub renty w procencie przewidzianym dla stanowiska poprzednio zajmowanego, jeżeli na tym stanowisku był zatrudniony co najmniej 10 lat albo jeżeli przeniesienie nastąpiło w wyniku orzeczenia komisji lekarskiej.

2. Pracownik, który spełnił warunki wymagane do nabywania prawa do emerytury lub renty w czasie zatrudnienia określonego w art. 4 ust. 1 pkt 2—5 ustawy i potem nie podjął ponownie zatrudnienia na kolei, ma prawo do wzrostu emerytury lub renty w procencie przewidzianym dla stanowiska zajmowanego ostatnio na kolei. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Jeżeli pracownik po przejściu do zatrudnienia określonego w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy uzyskał stanowisko uprawniające do wyższego wzrostu emerytury lub renty niż stanowisko zajmowane w chwili przejścia do tego zatrudnienia albo jeżeli pracownik przed przejściem do zatrudnienia określonego w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy zajmował stanowi-

ska uprawniające do wyższego wzrostu emerytury lub renty niż stanowisko zajmowane w chwili przejścia, pracownik ten ma prawo do wzrostu emerytury lub renty w procencie przewidzianym dla wyższego stanowiska.

4. Kolejowa renta rodzinna wzrasta o procent odpowiadający procentowi wzrostu emerytury lub renty inwalidzkiej, jaki przysługiwał lub przysługiwałby pracownikowi kolejowemu, po którym przyznawana jest renta rodzinna (art. 19 ust. 4 ustawy).

§ 3. Kolejowe emerytury i renty wymierzone zamiast rent, które zostały przyznane w wysokości określonej w dekreście z dnia 19 stycznia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 55, poz. 273), wzrastają o 10%.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Minister Komunikacji: w z. D. Tarantowicz